

Endringsforslag, som han modsætter sig; han skal faae min Stemme heelt igjennem for de forskjellige Forslag, han har anbefalet, men, som sagt, saa maa han ogsaa bære Ansvar for, at Loven gennemføres nogenlunde tilfredsstillende, at den ikke, efter at man har arbejdet med den i den Tid, for hvilken den er givet, skal staae i det Lyg, at det maa erkjendes, at der er saa store Mangler ved den, at den endog gjør dens Forfægtere til Modstandere af enhver Indkomsskat. At den nuværende Finansminister kommer til at gennemføre sit eget Bærf, vil jeg haabe, og jeg haaber endogsaa, at han bliver saalænge ved Styret, at han kan vise os, at han consequent og dygtigt har gennemført Loven med alle de Mangler, den har. Naar jeg forøvrigt følger ham, er det med Betænkelse, hvad Forslaget Nr. 3 angaaer. Jeg skal gaae ind derpaa, skjøndt det er en eiendommelig Maade at opkræve en Indkomsskat under Det for 2 Aar, naar det netop er Aarsindtægten, der er Spørgsmaal om; men jeg skal dog følge ham. Jeg skal ligeledes følge ham med Hensyn til det Underendringsforslag, han har stillet til Endringsforslaget af det ærede Medlem for Præstø Amt's 1ste Valgkreds (Scavenius), og jeg erkjender, at den høitagtede Finansminister anførte meget gode og vægtige Grunde mod det, som blev vedtaget ved 2den Behandling; jeg kan heller ikke være med til, da jeg anseer det for meget farligt, at indføre en Communalindkomsskat ad en saadan Omvei. Jeg er tilfulde enig med den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amt's 3die Valgkreds (S. N. Hansen) i, at vi maae have en communal Indkomsskat ligesaa velsom en Statsindkomsskat, og at vi altsaa ville ende dermed, men det er den sikreste Veil til at forsludre hele Sagen paa, saaledes at kaste den communale Indkomsskat ind i Statsindkomsskatten. Jeg skal altsaa ogsaa heri følge den høitærede Finansminister. Naar jeg ogsaa følger ham med Hensyn til det tredie Hovedpunkt, det ganske mærkbardige Forslag, der atter er dukket op, om stigende Scala, saa er det ikke blot i Erkjendelse af, at der er anført vægtige og gode Grunde for at forkaste det, men fordi jeg troer, at der kan anføres meget stærkere Grunde imod Forslaget; thi jeg

kan ingenlunde gaae med den høitærede Finansminister i den Indrømmelse, han gjorde, og som ganske vist kan være farlig for Fremtiden. Jeg troer, at det hele Grundlag, hvorpaa Forslaget hviler, er falsk fra Ende til Ende. Det gjør mig ondt, at Ingen ved forrige Behandling — thi saa kunde jeg have sparet mig det nu — er fremkommen med det, som jeg anseer for den egentlige Grundpille ved Bedømmelsen af en Indkomsskat. Naar man beskatter Indtægten og siger: Enten jeg finder 10,000 Rb. paa 10 Hænder eller paa 1 Haand, beskatter jeg det eens, hvorfor gjør jeg saa dette? De ærede Medlemmer sige: den ene kan taale at betale Mere i Skat end den anden; ja ganske vist, men dersom man gif efter den Regel, dersom man gif ud fra den Forudsætning, at Enhver skal betale efter sin Evne, saa vilde man kunne beskatte meget, meget stærkere end foreslaet, det er der intet Spørgsmaal om. Vi have, for at nævne et Exempel, den Glæde, at vor høitærede Confeilspræsident staaer i Spidsen for Stattebyerne i Kjøbenhavn med 150,000 Rb. Medlemmerne kunne nu sige: hvorfor skal en Mand have Noget, der ligner 150,000 Rb. om Aaret at leve af? Dersom man nu tog 90 pCt. fra, saa havde han endnu 15,000 Rb. om Aaret, og det er endda mere, end de Allerfleste af os andre have; han vilde overmaade godt kunne leve deraf. Tage vi Hensyn til hans Evne, kunne vi godt tage 135,000 Rb. fra; og vi lade ham endda beholde en klækelig Indtægt tilbage. Nei, mine Herrer, det vilde i mine Tanker være en Plyndring, og det er et ganske andet Grundlag, hvorpaa man skal støtte sig, end Evnen til at betale. Alle vi, som her ere samlede, tilhøre et Samfund, der i Meget ligner en Forsikringsanstalt; vi maae som Medlemmer heraf, bidrage Enhver paa sin Maade til, at vore Personer og Eiendomme kunne sikres. Det er nu klart, at naar en Mand eier 10,000 Rb., skal han betale mere til Staten, forbi den sikrer ham disse 10,000 Rb., end den, der kun har 1,000 Rb., og at det er ganske i sin Orden, naar Staten siger til den Første: Du skal betale 10 Gange Saameget, fordi Du faaer Beskyttelse for 10 Gange Saameget som den Sidste. Det er en ganske na-